

TEKST Frederika Hostens // FOTO'S Inter / Sante Broccolo

Met oortjes naar opera kijken

Opera is niet alleen om naar te luisteren, maar ook om naar te kijken. Daardoor is het een vrij toegankelijk muziekgenre voor mensen die blind of slechtziend zijn. Tenzij ze via koptelefoons of oortjes te horen krijgen wat er zich op de scène afspeelt. Lesley De Ceulaer en Tilly Vermeulen luisterden én keken in Opera Antwerpen naar Händels Agrippina.

Muziek speelt een prominente rol in het leven van Lesley De Ceulaer. “Ik sta ermee op en ga ermee slapen. Ik luister naar heel uiteenlopende genres, van funk en soul tot jazz.” Ook Tilly Vermeulen kan zich geen leven zonder muziek inbeelden. “De radio staat bij mij altijd op. Kleinkunst en wereldmuziek spreken me het meest aan, maar in de klassieke muziek zijn er ook wel enkele werken die me weten te boeien. De Fireworks van Händel bijvoorbeeld, of Carmina Burana van Carl Off.”

Lesley is voorzitter van de Antwerpse afdeling van de Vereniging van Blinden en Slechtzienden (VeBeS). “Sinds vorig operaseizoen kunnen onze leden tegen een sterk verminderd tarief voorstellingen van Opera Vlaanderen bijwonen. Zo ontdekte ik onder andere Don Giovanni van Mozart en De Vliegende Hollander van Wagner. Ondanks de inleiding die we tel-

kens kregen, vond ik het moeilijk om de verhaallijn te volgen. Ik trok mijn stoute schoenen aan en gooide een visje uit: waarom geen opera met audiobeschrijving? Opera Vlaanderen hapte toe en ging een samenwerking aan met de Universiteit Antwerpen. Twee studenten toegepaste taalkunde maakten als masterproef de audiobeschrijving voor Agrippina.”

“Ze hebben dat heel goed gedaan”, zegt Tilly, die net als Lesley volledig blind is. “Dankzij de inleiding vooraf, de uitleg tussen de bedrijven en de commentaren aan het begin van bepaalde scènes kon ik min of meer volgen wat er op de scène gebeurde, al was ik soms toch wel de draad kwijt.” Volgens Lesley heeft dat vooral met de aard van het stuk te maken: “Agrippina duurt meer dan vier uur. Het is een ingewikkeld verhaal met allerlei listen en intriges en bijna meer gesproken dan gezongen tekst. De aria’s bieden weinig

houvast omdat er veel herhaling inzit. Daardoor kregen we geregeld minutenlang geen uitleg. Toch ben ik blij dat de studentes niet te veel hebben gepraat, zo konden we ongestoord naar de muziek luisteren.”

En viel die muziek in de smaak? “Ja hoor”, antwoordt Lesley, “van het tweede bedrijf heb ik het meest genoten. Bij het ontroerende lamento van Ottone, gezongen door contratenor Tim Mead, kreeg ik zowaar tranen in de ogen.” Ook Tilly vond het tweede bedrijf het beste van de drie. “Daar kon ik het verhaal wel volgen, de muziek sleepte me als het ware mee. De variatie zat daar natuurlijk ook voor iets tussen: mooie aria’s wisselden af met knappe instrumentale stukken. En die Tim Mead heeft inderdaad een schitterende zangprestatie neergezet, net als Dilyara Idri-sova trouwens, de sopraan die Poppea’s rol voor haar rekening nam.” ● ●

De deelnemers testen hun oortjes.

Tilly (links), voor het eerst in Opera Antwerpen.

Ontvangst in het operagebouw.

Lesley (rechts): “Een wens die in vervulling gaat.”

Ook blindengeleidehonden waren welkom.